

תת"ע 2470/04/18 - מדינת ישראל נגד מצארוה עלא אלדין מצארוה עלא אלדין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2470-04-18 מדינת ישראל נ' מצארוה עלא אלדין

לפני כבוד השופט אלעד שור

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: מצארוה עלא אלדין מצארוה עלא אלדין

החלטה

בפניי טענה מקדמית של הנאשם לפיה האכיפה בעניינו הנה אכיפה בררנית ומפלה המגיעה כדי הגנה מן הצדק, שכן המבקש שייך לאוכלוסייה מיוחדת כפי שנקבע בסעיף 64ב(א)(3)(ב) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), בכך שגילו מתחת לגיל 24 ולכן על פי החוק כמות האלכוהול שבגופו, בזמן נהיגה, אסור שתעלה על 10 מיליגרם אלכוהול ב-100 מיליליטר דם, המקבילים ל 50 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף.

המבקש נתפש נוהג כאשר בגופו אותו 135 מיקרוגרם בליטר אחד של אויר נשוף.

לטענתו, כל מי שנוהג ואינו שייך לאוכלוסייה מיוחדת, כאמור בפקודה, הכמות הנאכפת לגביו על פי הפקודה הנה 240

מיקרוגרם אלוהול בליטר אחד של אויר נשוף (בפועל האכיפה מתחילה מ 290 מיק' ולגבי אוכלוסייה מיוחדת 100 מיק').

טענת המבקש כי מדובר בהפליה על רקע גיל וכי הדבר אינו עומד בתנאי ההגבלה של סעיף 8 לחוק כבוד האדם וחירותו.

מבלי להיכנס לגופו של עניין, אומר כבר עתה כי המדובר למעשה בתקיפה עקיפה של חקיקה במסגרת הליך בבית משפט קמא כאשר קיימות השלכות רוחביות בקבלת בקשה זו שיש בהן כי להשפיע בעניין אכיפת עבירת השכרות בכל הקשור לאוכלוסייה מיוחדת.

לאחרונה עמדה על סוגיית התקיפה העקיפה כבוד השופטת העמיתה מרים סוקולוב **בעפמ"ק 50075-11-18 מדינת ישראל נ' מזרחי**;

שם במסגרת ערעור על חוקיות השימוש במצלמות חניה נייחות אותן הציבה עיריית ת"א, נטען כי מדובר בפגיעה בפרטיות ולפיכך השימוש בתוצר המצלמות אינו חוקי, ביהמ"ש קמא קיבל את הטענות ופסל את הראיות, על פסק הדין הוגש ערעור על ידי המדינה, במסגרת קבלת הערעור ע"י כב' השופטת סוקולוב נכתב :

"יוער, כי ספק רב אם "תקיפה עקיפה" על ידי בית משפט קמא במסגרת ניהול הליך פלילי, אכן הולמת בנסיבות המקרה. מדובר בפסק דין שיש לו השלכות רוחב על אכיפת עבירות חניה לא רק בתחומי העיר תל-אביב, אלא גם ברשויות אחרות. מדובר בתקיפת נורמה כללית ולא בתקיפת אקט מנהלי המיוחד למשיב. על כן, מן הראוי היה לעשות זאת בתקיפה ישירה בפני בית משפט המוסמך ולא בתקיפה עקיפה"

עמד על הדברים גם כבוד השופט אליקים רובינשטיין בדנ"א **1099/13 מדינת ישראל נ ג ד סוילם גארד אבו פריח ז"ל ו-34 אח' (פורסם בנבו, 12.04.2015)**;

"לדידי שיקול דעתם של בתי המשפט השונים צריך להיות מופעל תוך צמצום ככל הניתן של אפשרויות תקיפה עקיפה, בהפקעות ואף בכלל. לדידי ראוי לעמוד על הליכה בדרך המלך, קרי, תקיפה ישירה. "הכרעות צד" הן מטבען מקור לבעיות, בודאי כאלה שהן בחינת "חפצא", קרי כלפי כולי עלמא. דעת לנבון נקל כי כל הכרעה שאינה כסדרה ואינה מובנית הרמונית אלא באה ב"כביש עוקף", עלולה ליצור דיסהרמוניה ובלבול. מטבעה יש בתקיפה העקיפה כדי לסרב, והיא גם פותחת פתח להתמשכות ההליך"

כאמור, אני סבור כי מדובר בעניין שיש להביאו בפני הערכאה המתאימה על מנת שתדון האם מדובר "בהפליה" שהנה לתכלית ראויה ומידתית.

ולענייננו הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשע"ט, 17 פברואר 2019, בהעדר
הצדדים.